

II. Arbejdstiden i Kulminer.

Den XIV. internationale Arbejdskonference i Genève 1930 vedtog at behandle det paa Konferencens Dagsorden optagne Spørgsmaal om Arbejdstiden i Kulminer efter Reglerne for 2. Behandling af Konventionsforslag, men det af det nedsatte Udvalg indstillede Udkast til Konvention opnaaede ikke den fornødne $\frac{2}{3}$ Majoritet, og Forslaget var dermed forkastet. Samme Konference vedtog derefter med 105 Stemmer mod 22, at Spørgsmaalet skulde sættes paa Dagsordenen for den næste — den XV. — internationale Arbejdskonference.

Som Grundlag for Forhandlingerne forelaa et af det internationale Arbejdsbureau i Overensstemmelse med de fra de forskellige Regeringer indkomne Besvarelser paa de udsendte Spørgeskemaer udarbejdet Forslag til Konvention.

Konferencen vedtog at nedsætte et Udvalg paa 48 Medlemmer til at behandle Spørgsmaalet og vedtog endvidere at benytte Bureauets ovennævnte Forslag som Forhandlingsgrundlag, samt at dette Forslag uden forudgaaende Generaldebat straks skulde oversendes til Udvalget.

Udvalget valgte den tyske Regeringsrepræsentant, Dr. *Brauns*, til Formand og den engelske Regeringsrepræsentant, *Shinwell*, til Ordfører; begge disse havde indtaget de tilsvarende Stillinger i det paa Konferencen 1930 nedsatte Udvalg angaaende det samme Spørgsmaal.

Allerede under Forhandlingerne i Plenarmøde i Anledning af Udvalgets Nedsættelse var der rejst Spørgsmaal om Konventionens geografiske Omraade, d. v. s. Spørgsmaalet om, for hvilke Lande Konventionens Bestemmelser skulde gælde; Arbejdsgivergruppen havde til Medlemmer af Udvalget kun udpeget Repræsentanter for europæiske Lande og gjorde gældende, at Spørgsmaalet fra Begyndelsen var behandlet som et udelukkende *europæisk* Spørgsmaal, og at Arbejdsgiverrepræsentanterne fra de oversøiske Lande derfor ikke var forberedt paa at deltage i Forhandlingerne om en Konvention af universel Karakter. Det samme Spørgsmaal blev rejst i Udvalget, der imidlertid undlod at stille noget Forslag til Resolution desangaaende, efter at Konferencens Generalsekretær, Direktør *Albert Thomas*, havde givet Udvalget en nærmere Redegørelse for Spørgsmaalet, hvori han fastslog, at der efter Fredstraktatens Bestemmelser og den Maade, paa hvilken Spørgsmaalet var blevet tilrettelagt for Konferencen, ikke kunde rejses Tvivl om Konventionens universelle Karakter.

Af Hensyn til, at dette Spørgsmaal kun har ringe direkte Interesse for Danmark, finder man ikke Anledning til i nærværende Beretning at give en nærmere Redegørelse for Forhandlingerne i Udvalget eller i Plenarmøde angaaende de enkelte Bestemmelser i Konventionen, men det skal blot anføres, at Hovedpunkterne i det af Udvalget vedtagne Udkast til Konvention var følgende:

- a. Konventionens Bestemmelser finder Anvendelse paa alle Kulminer, baade Stenkuls- og Brunkulsminer.
- b. Ved Beregningen af Arbejdstidens Varighed tages Hensyn ikke blot til den Tid, Arbejderen er beskæftiget ved Arbejde i Minen, men til hele den Tid, han i Anledning af sit Arbejde maa opholde sig i Minen, beregnet fra det Tidspunkt, han gaar ind i Minen, og til det Tidspunkt, han forlader Minen.
- c. Den daglige Arbejdstid i *underjordiske Stenkulsminer* maa højst udgøre $7\frac{3}{4}$ Time med Tillæg af højst 60 Timers Overarbejde aarlig; i *underjordiske Brunkulsminer* maa den daglige Arbejdstid heller ikke overstige $7\frac{3}{4}$ Time, men der kan tillægges 75 Timers Overarbejde aarlig samt, i Henhold til kollektive Overenskomster, yderligere 75 Timers Overarbejde aarlig. I *aabne* Sten- og Brunkulsminer skal Bestem-